

Torstai 2. maaliskuuta 2017

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2017)0060

Velvoitteet viisumien vastavuoroisuuden alalla

Euroopan parlamentin päätöslauselma 2. maaliskuuta 2017 asetuksen (EY) N:o 539/2001 1 artiklan 4 kohdan mukaisista velvoitteista viisumien vastavuoroisuuden alalla (2016/2986(RSP))

(2018/C 263/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 4 kohdan (vastavuoroisuusmekanismi),
- ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Tilannekatsaus viisumikohtelun vastavuoroisuuden toteutumatta jäämisestä tiettyjen kolmansien maiden kanssa ja mahdolliset ratkaisut” (COM(2016)0221),
- ottaa huomioon 13. heinäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Tilannekatsaus viisumikohtelun vastavuoroisuuden toteutumatta jäämisestä tiettyjen kolmansien maiden kanssa ja mahdolliset ratkaisut (12. huhtikuuta annetun tiedonannon seuranta)” (COM(2016)0481),
- ottaa huomioon 21. joulukuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Tilannekatsaus viisumikohtelun vastavuoroisuuden toteutumatta jäämisestä tiettyjen kolmansien maiden kanssa ja mahdolliset ratkaisut (12. huhtikuuta annetun tiedonannon seuranta)” (COM(2016)0816),
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 17 artiklan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 80, 265 ja 290 artiklan,
- ottaa huomioon Strasbourgissa 14. joulukuuta 2016 käydyin keskustelun velvoitteista viisumien vastavuoroisuuden alalla,
- ottaa huomioon kysymyksen komissiolle asetuksen (EY) N:o 539/2001 1 artiklan 4 kohdan mukaisista velvoitteista viisumien vastavuoroisuuden alalla (O-000142/2016 – B8-1820/2016),
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,

⁽¹⁾ EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1.

Torstai 2. maaliskuuta 2017

- ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että yhtenä EU:n viisumipolitiikan johtavista kriteereistä viisumien vastavuoroisuuden ymmärretään yleensä tarkoittavan sitä, että kun EU:n kansalaiset matkustavat kolmanteen maahan, heihin sovelletaan samoja ehtoja kuin kyseisen kolmannen maan kansalaisiin, kun he matkustavat EU:hun;
- B. toteaa, että viisumien vastavuoroisuutta koskevalla mekanismilla pyritään viisumien vastavuoroisuuden toteutumiseen; toteaa, että EU:n viisumipolitiikan mukaisesti yksittäiset jäsenvaltiot eivät saa asettaa viisumivaatimusta sellaisen kolmannen maan kansalaisille, joka on mainittu asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteessä II (niiden kolmansien maiden luettelo, joiden kansalaiset on vapautettu viisumipakosta heidän oleskellessaan lyhyen ajan jäsenvaltioissa);
- C. toteaa, että vastavuoroisuusmekanismeja tarkistettiin vuonna 2013 parlamentin ollessa toisena lainsäätäjänä, koska sitä oli mukautettava Lissabonin sopimuksen voimaantulon sekä Euroopan unionin tuomioistuimen toissijaisia oikeusperustoja koskevan oikeuskäytännön perusteella ja jotta se toimii unionin solidaarisuuden ilmauksena, jos jokin asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteessä II mainittu kolmas maa soveltaa viisumipakkoa vähintään yhden jäsenvaltion kansalaisiin (asetuksen (EU) N:o 1289/2013 johdanto-osan 1 kappale);
- D. toteaa, että vastavuoroisuusmekanismeilla tarkoitetaan menettelyä, joka käynnistetään, kun viisumikohtelun vastavuoroisuus ei ole toteutunut, ja jolla pyritään tarkan aikataulun mukaisin toimin saamaan tällainen tilanne päätymään; toteaa, että vastavuoroisuusmekanismin perusajatuksena on tiukentaa asianomaista kolmatta maata koskevia toimia, mukaan lukien viime kädessä kyseisen kolmannen maan kaikkia kansalaisia koskeva viisumivapauden tilapäinen keskeyttäminen (vastavuoroisuusmekanismin toinen soveltamisvaihe);
- E. toteaa, että ”jotta voidaan varmistaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asianmukainen osallistuminen vastavuoroisuusmekanismin toiseen soveltamisvaiheeseen ottaen huomioon erityinen poliittinen arkaluonteisuus, joka liittyy viisumivapauden keskeyttämiseen asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteessä II mainitun kolmannen maan kaikkien kansalaisten osalta sekä kyseisen keskeyttämisen horisontaaliset vaikutukset jäsenvaltioihin, Schengen-alueeseen kuuluviin maihin ja unioniin itseensä, erityisesti niiden ulkosuhteiden ja Schengen-alueen yleisen toimivuuden kannalta, komissiolle [siirrettiin] valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tiettyjen vastavuoroisuusmekanismin osien osalta”, mukaan lukien viisumivapauden keskeyttäminen kyseisen kolmannen maan kaikkien kansalaisten osalta;
- F. ottaa huomioon, että ”Euroopan parlamentti tai neuvosto voi päättää peruuttaa säädösvallan siirron” (SEUT-sopimuksen 290 artiklan 2 kohta a alakohta);
- G. ottaa huomioon, että delegoitu säädös ”voi tulla voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei vastusta sitä lainsäätämisyksityksessä hyväksyttävässä säädöksessä asetetun määräajan kuluessa” (SEUT-sopimuksen 290 artiklan 2 kohta b alakohta);
- H. toteaa, että komissio esitti Euroopan unionin tuomioistuimessa kanteen vastaan delegoitujen säädösten antamista vastavuoroisuusmekanismin toisessa soveltamisvaiheessa, mutta tuomioistuin piti kuitenkin lainsäätäjän valintaa oikeana (asia C-88/14);
- I. toteaa, että vastavuoroisuusmekanismi asettaa täten selvästi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle velvoitteita ja vastuita vastavuoroisuusmekanismin eri soveltamisvaiheissa;
1. katsoo, että komissiolle on oikeudellinen velvoite antaa delegoitu säädös – ja keskeyttää tilapäisesti viisumivapauden soveltaminen niiden kolmansien maiden kansalaisiin, jotka eivät ole poistaneet tiettyjen jäsenvaltioiden kansalaisten viisumipakkoa 24 kuukauden kuluessa asiaa koskevien ilmoitusten julkaisemispäivästä, joka umpeutui 12. huhtikuuta 2016;
 2. kehottaa SEUT-sopimuksen 265 artiklan nojalla komissiota antamaan vaaditun delegoidun säädöksen viimeistään kahden kuukauden kuluessa tämän päätöslauselman antamisesta;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle ja jäsenvaltioiden parlamenteille.
-